

Brussel, 15 juni 2018
(OR. en)

**Interinstitutioneel dossier:
2016/0070 (COD)**

**9383/18
ADD 1**

**SOC 398
EMPL 248
COMPET 367
MI 396
JUSTCIV 149
CODEC 867**

NOTA I/A-PUNT

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	Ontwerprichtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (eerste lezing) - Aanneming van de wetgevingshandeling - Verklaringen

Verklaring van de Commissie

Artikel 3, lid 7, tweede alinea, van Richtlijn 96/71/EG, als gewijzigd bij de vandaag vastgestelde richtlijn, bepaalt dat de toeslagen in verband met de terbeschikkingstelling als een deel van de bezoldiging worden beschouwd, voor zover deze niet uitgekeerd worden als vergoeding van daadwerkelijk in verband met de terbeschikkingstelling gemaakte onkosten, zoals reiskosten, verblijfkosten en kosten voor voeding. Het bepaalt ook dat de werkgever, onverminderd lid 1, eerste alinea, onder h), die kosten aan de ter beschikking gestelde werknemer terugbetaalt volgens het voor het dienstverband geldende nationaal recht en/of de voor het dienstverband geldende nationale praktijk.

De Commissie gaat ervan uit dat de "het voor het dienstverband geldende nationaal recht en/of de voor het dienstverband geldende nationale praktijk" in beginsel het nationaal recht en/of de nationale praktijk van de lidstaat van herkomst zijn, tenzij anders is bepaald overeenkomstig de EU-regels inzake internationaal privaatrecht. In het licht van het arrest van het Hof in zaak C-396/13 (punt 59) heeft terugbetaling ook betrekking op de situatie waarin de werkgever de kosten van de werknemers voor zijn rekening neemt zonder dat zij de bedragen in kwestie hoeven voor te schieten of om teruggaaf ervan hoeven te verzoeken.

De Commissie merkt op dat in de vandaag vastgestelde richtlijn is voorzien dat, gezien de zeer mobiele aard van werk in het internationaal wegvervoer, de herziene regels inzake terbeschikkingstelling pas op de sector wegvervoer van toepassing zullen zijn vanaf de datum van toepassing van een wetgevingshandeling tot wijziging van Richtlijn 2006/22/EG wat betreft de handhavingsvoorschriften en tot vaststelling van specifieke regels met betrekking tot Richtlijn 96/71/EG en Richtlijn 2014/67/EU voor de terbeschikkingstelling van bestuurders in de wegvervoersector.

De Commissie vraagt de Raad en het Europees Parlement deze wetgevingshandeling spoedig vast te stellen, zodat de regels kunnen worden afgestemd op de specifieke behoeften van ter beschikking gestelde werknemers in de sector en er tegelijkertijd wordt gezorgd voor de goede werking van de interne markt voor wegvervoer.

Tot de datum van toepassing van de sectorspecifieke wetgevingshandeling blijven Richtlijn 96/71/EG en Richtlijn 2014/67/EU van kracht in het wegvervoer. Deze wetgevingshandelingen zijn niet van toepassing op wegvervoersactiviteiten die geen terbeschikkingstelling behelzen.

De Commissie zal de behoorlijke handhaving van de huidige regels van nabij blijven volgen, vooral in de sector wegvervoer, en waar passend optreden.

Verklaring van Kroatië, Letland en Litouwen

Kroatië, Letland en Litouwen steunen het streven om de situatie van ter beschikking gestelde werknemers te verbeteren. Niettegenstaande enige verbeteringen die nu zijn opgenomen in het *voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten*, zijn wij evenwel van mening dat de tekst nog niet het juiste evenwicht tussen de bescherming van werknemers en de vrijheid van dienstverrichting heeft bereikt.

Naast de in de verklaring bij *de notulen van de 3569e zitting van de Raad van de Europese Unie (Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken)*, gehouden te Luxemburg op 23 oktober 2017, geuite bezwaren over het begrip "beloning", de gevolgen voor het concurrentievermogen en de mogelijke negatieve gevolgen van dit voorstel, menen wij dat de met het Europees Parlement overeengekomen compromistekst verscheidene bepalingen bevat die verder gaan dan het toepassingsgebied van de richtlijn en voor rechtsonzekerheid zorgen, hetgeen de vrijheid van grensoverschrijdende dienstverrichting binnen de Europese Unie zou kunnen beperken.

Bovendien zijn wij van mening dat de omzettingstermijn van 2 jaar zonder behoorlijke overgangperiode geen rekening houdt met de praktische gevolgen van de aanpassing aan een reeks substantieel nieuwe regels, met name voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's).

Verklaring van de Tsjechische Republiek, Slowakije en Portugal

De Raad (Epsco) heeft in zijn in oktober 2017 vastgestelde algemene oriëntatie erkend dat voldoende tijd nodig is voor de aanpassing van bedrijven (en met name kmo's) aan de nieuwe regels voor ter beschikking gestelde werknemers (met name het nieuw ingevoerde concept "beloning") en overeenstemming bereikt over een periode van 4 jaar van uitgestelde toepasselijkheid van de herziene richtlijn. Dit werd ook door de Europese Commissie aanvaard.

In het besef van de concessies die de twee wetgevers tijdens de onderhandelingen hebben gedaan, heeft het in de trialogen bereikte definitieve compromis helaas geresulteerd in een aanzienlijke verkorting van de periode van uitgestelde toepasselijkheid tot slechts 2 jaar, dezelfde termijn als voor de omzetting van de richtlijn.

In dit verband roepen de Tsjechische Republiek, Slowakije en Portugal de lidstaten en de Europese Commissie op om deze omstandigheden, alsook de complexiteit van de elementen die de herziening beoogt in te voeren, terdege in overweging te nemen wanneer zij beoordelen of de nieuwe regels inzake terbeschikkingstelling van werknemers worden nageleefd en welke sancties evenredig zijn, met name in de initiële periode nadat de herziene richtlijn in 2020 in werking treedt.

Verklaring van Hongarije en Polen

Wij hechten aan de bescherming van werknemers, de bestrijding van fraude en misbruik, en het waarborgen van de integriteit van de interne markt. Wij zijn van mening dat Richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (hierna: Richtlijn 96/71/EG) een delicaat evenwicht tot stand heeft gebracht tussen de bescherming van werknemers en de vrijheid van dienstverrichting. Wij betreuren dat werd voorgesteld deze richtlijn te wijzigen vooraleer kon worden gezien welke effecten de toepassing van de handhavingsrichtlijn (2014/67/EU¹) had.

Wij zijn van mening dat de wijziging van Richtlijn 96/71/EG de vrijheid van dienstverrichting op ongerechtvaardigde en onevenredige wijze zal beperken. In plaats van een instrument voor de bescherming van werknemers te zijn, zal het waarschijnlijk een instrument voor protectionistische maatregelen worden. Naar alle waarschijnlijkheid zal aldus het rechtsinstituut terbeschikkingstelling zelf zinloos worden gemaakt, hetgeen zeer schadelijk zal zijn voor de concurrentiepositie van de Unie als geheel.

Wij maken ons ook zorgen over de rechtsonzekerheid waartoe verschillende bepalingen aanleiding geven. Met name kmo's zullen lijden onder de rechtsonzekerheid en de toename van de administratieve lasten. De overgangsperiode van 2 jaar is onvoldoende om zich aan te passen aan de nieuwe voorschriften, met name voor kmo's.

Wij zijn van mening dat de wijziging van Richtlijn 96/71/EG en het afzonderlijke voorstel tot vaststelling van specifieke regels inzake terbeschikkingstelling in de wegvervoersector (lex specialis) als een pakket hadden moeten worden behandeld. De onderhandelingen over de lex specialis zijn nog aan de gang; derhalve kan de wijziging van Richtlijn 96/71/EG per definitie niet als een evenwichtige tekst worden beschouwd. Hoewel uitsluitend het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is tot uitlegging van het Unierecht, zijn wij toch van mening dat de toepassing van de huidige regels inzake terbeschikkingstelling op de wegvervoersector betwistbaar is. Wij gaan ervan uit dat ook de wijziging van Richtlijn 96/71/EG deze juridische uitlegging onverlet laat.

¹ Richtlijn 2014/67/EU inzake de handhaving van Richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt